

Desítky tisíc kulturních marxistů se vydaly do ulic Milána na podporu práv migrantů. Hlavní hesla pochodu zněla „Žádný člověk není ilegální“ a „Bez hranic“

Autor: Bryn Owen

Finanční a ekonomické centrum Itálie Milán se dnes nijak zásadněji neliší od libovolného jiného globálního velkoměsta: mdle kosmopolitní, vykořeněný a nastavený tak, aby snadno vyplnil každé přání *nouveau riche* turistů. Při loňském prosincovém referendu byla bohatá lombardská metropole jedním z mála míst, kde většina voličů vyjádřila podporu návrhům ústavních reforem, předložených levicovou vládou. Podobně jako Londýn i řada dalších měst jako by se tak Milán odděloval od zbytku země, čímž ale přichází o svůj původní charakter i kouzlo.

Sotva tedy někoho mohlo překvapit, když se 20. května právě v centru Milána sešly tisíce snobských liberálů, oportunistické „náplavy“, pokrytců a jejich kanónenfutru z Třetího světa,

aby se hlasitě dožadovaly práv pro migranty, sociální inkluze a světa beze zdí. Seznam jednotlivých i organizovaných účastníků a podporovatelů této akce by klidně mohl posloužit jako přehlídka těch nejhorších globalistických a proimigračních živlů z řad italského establishmentu.

Milánský starosta Beppe Sala (Partito Democratico)

Lapen v ošemetné pozici mezi svými „plebejskými“ voliči a liberálně velkoměstským křídlem strany se Sala zprvu nemohl rozhodnout, zda se pochodu zúčastnit jako soukromá osoba, nebo oficiálně jako starosta města. Nakonec na sebe navlékl svou trojbarevnou šerpu a zaštitil tak akci plnou vahou svého úřadu. Kdo by se ostatně bez levné pracovní migrantské síly staral o dítky jeho zámožných liberálních velkoměstských voličů a za almužnu jim uklízel byty? Pánbůh chraň, aby při důsledné kontrole hranic museli tito lidé platit za podobné služby Italům o pár euro na hodinu navíc. Zajímavé také jistě je, že předseda Partito Democratico a někdejší premiér Renzi byl v té době zrovna v Miláně, ale pochodu se neúčastnil.

Emma „pumpička“ Boninová

Radikálka a bývalá ministryně zahraničí Emma Boninová vstoupila do politiky v 70. letech jako aktivistka za právo na volbu a internetem kolují fotky, na nichž podle všeho provádí potrat pumpičkou na kolo. Údajně se sama přiznala, že než byly roku 1974 potraty uzákoněny, ilegálně jich prováděla tisíce ročně. Teď přirozeně chce, aby tisíce italských dětí, které zabila, přišli nahradit Afričané. Oslavný článek *Financial Times* o Boninové z letošního dubna se však o těchto jejích aktivitách nezmiňuje. Čtenáře asi příliš nebude šokovat ani zjištění, že Boninová sedí v globální dozorčí radě Sorosovy Nadace pro otevřenou společnost. Vliv tohoto „filantropického“ spekulanta na italskou politickou třídu v průběhu posledních několika desetiletí by si nepochybně zaslouhoval podstatně více pozornosti mainstreamových médií, než kolik se mu dostává.

Claudio Bisio (vpravo) volá po navýšení importu afrických hřebců – proč asi?

Bohatá levičácká celebrita, jak jinak...

Žádný hip levičácký pochod by nebyl kompletní bez bohaté celebrity, která ostatním říká, co si mají myslet – a ani milánská akce nebyla v tomto směru výjimkou. Herec, komik a svatouškovský křikloun Claudio Bisio poctil shromáždění svou přítomností, aby tak dokázala, jak progresivní a soucitný muž vlastně je. Se svými příjmy, které se podle odhadů pohybují v milionech eur ročně, by měl snadno dokázat ubytovat pěkných pár žadatelů o azyl v některém ze svých mnoha domů po celé Itálii – nebo ne?

Obvyklí podezřelí

Pochod podpořily také nesčetné neziskovky (NGO): Emergency, OIM, Welcome Refugees, UNICEF, Action Aid spolu s **plejádou dalších organizací a skupin**, včetně islámských center. Dá se vcelku důvodně předpokládat, že mnozí z přítomných se angažují v levicových i katolických iniciativách, které dostávají od státu (tedy z kapes italských daňových poplatníků) štědré příspěvky na provoz uprchlických středisek.

Don Colmegna

Tento katolický kněz a předák milánské **Casa della Carità** (Dům charity) se proslavil v roce 2013 hladovkou, kdy požadoval propuštění římské Cikánky, odsouzené za pouliční žebráctví s nezletilým (její dcerou), z vězení, a možnost vyhnout se zbytku trestu zaplacením pokuty. Předseda protiimigrační strany Lega Nord Matteo Salvini k tomu poznamenal, že Don Colmegna by měl raději hladovět za matky a babičky, které v Miláně cikánští zločinci každodenně okrádají a napadají.

„Láska na této planetě jedinečná“

Víra levice, že má v otázce imigrace naprostou morální převahu, je sice všeobecná, ale v Itálii toto farizejské idiotství dovedla takřka k dokonalosti. Den po pochodu tak v komentáři BresciaOgg, největšího deníku v nedaleké Brescii, stálo:

Italové vidí Evropu, která na naše bedra přesunula úkol pokusit se utišit se bolest celého vesmíru. Že jsme tak učinili s odvahou, profesionalitou a někdy dokonce i láskou na této planetě jedinečnou, nezbavuje ostatní Evropany povinnosti nám namísto velebení naší osamělosti ve Středozemním moři pomoci.

Vně liberální bubliny

Takřka do očí bijící pak byla nepřítomnost obyčejných Italů v průvodu. Dokonce i ten

nejzběžnější pohled na obrázky pořízené z pochodu ukazuje masy migrantů vedené svými italskými „šíbry“. Co by ale dlouhé měsíce a roky trpící obyčejní Italové na takové akci vůbec dělali? Jen dva dny předtím sledovali vyděšení cestující na hlavním milánském nádraží, jak příznivec ISIS napadl nožem policisty, zatímco vojáci kontrolovali totožnost procházejících lidí. A o další dva týdny dříve desítky migrantů na nádraží obklíčily policisty poté, co se zdrogovaný Afričan pokusil zmocnit jejich zbraní.

Milán se také nově stal dějištěm války gangů a zločinných rejdů skupin MS-13 a 18th Street Gang, které mají v Itálii podle odhadů až tisíce členů. Podle zprávy zveřejněné v listopadu Confcommerciem (Konfederace podnikatelů a samostatně výdělečně činných osob) překonala míra zločinnosti na severu země i čísla chudého jihu Itálie. Legální migranti se zločinů dopouštějí s dvojnásobnou pravděpodobností oproti Italům, zločinnost ilegálů pak překračuje 50%. Neklid občanů je skoro hmatatelný, ale biskupy v jejich palácích, politiky chráněné řadami policistů ani bohaté celebrity v jejich opevněných vilách nemusí nářky tupých vidláků z Buranova nijak zvlášť trápit.

Nad migrační byznys není

Pochod se také odehrál nedlouhou poté, co italská policie zatkal v jihoitalském regionu Kalábrie 68 lidí obviněných s napojení na mafii, zpronevěry a podvodů při poskytování veřejných služeb. Byli mezi nimi i údajní členové klanu Arena z kalábrijské mafie ,Ndrangheta, šéf místní katolické Confraternità della Misericordia (Bratrstvo milosrdenství) a kněz místní farnosti. Při správě druhého největšího uprchlického centra v Evropě na Isola Capo Rizzuto si měli během deseti let přijít na 100 milionů eur z veřejných peněz. Jeden ze zadržených v dalším případě spojení mafie s migranty v Římě pak bezelstně poznamenal: „Na imigrantech se dá vydělat víc než na drogách.“

Článek Bryna Owena [The Milan March For Open Borders](#) vyšel na stránkách Council of European Canadians 8. června 2017.